

Środa, 2 kwietnia 2014 r.

P7_TA(2014)0259

69. sesja Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych

Zalecenie Parlamentu Europejskiego dla Rady z dnia 2 kwietnia 2014 r. w sprawie 69. sesji Zgromadzenia Ogólnego Organizacji Narodów Zjednoczonych (2014/2017(INI))

(2017/C 408/07)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej (TUE), w szczególności jego art. 21 i 34,
- uwzględniając projekt zalecenia dla Rady w sprawie 69. sesji Zgromadzenia Ogólnego Organizacji Narodów Zjednoczonych (ZO ONZ) sporządzony przez Alexandra Grafa Lambsdorffa w imieniu grupy ALDE (B7-0014/2014),
- uwzględniając 68. sesję ZO ONZ,
- uwzględniając swoje zalecenie dla Rady z dnia 11 czerwca 2013 r. w sprawie 68. sesji ZO ONZ ⁽¹⁾,
- uwzględniając priorytety UE na 68. sesję ZO ONZ przyjęte przez Radę w dniu 24 czerwca 2013 r. ⁽²⁾,
- uwzględniając rezolucję ZO ONZ z dnia 3 maja 2011 r. w sprawie udziału Unii Europejskiej w pracach Organizacji Narodów Zjednoczonych ⁽³⁾ oraz swoją rezolucję z dnia 11 maja 2011 r. w sprawie UE jako podmiotu na scenie globalnej: jej roli w organizacjach wielostronnych ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie dziesiątej rocznicy przyjęcia rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1325 z 2000 r. na temat kobiet, pokoju i bezpieczeństwa ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 lipca 2011 r. w sprawie polityk zewnętrznych UE na rzecz demokratyzacji ⁽⁶⁾,
- uwzględniając rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2106 z dnia 24 czerwca 2013 r. w sprawie zapobiegania przemocy seksualnej podczas konfliktu oraz wcześniejsze rezolucje w tej sprawie ⁽⁷⁾,
- uwzględniając swoje zalecenie dla Rady z dnia 18 kwietnia 2013 r. w sprawie zasady ONZ dotyczącej obowiązku ochrony ⁽⁸⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 października 2013 r. w sprawie korupcji w sektorze publicznym i prywatnym: wpływ na prawa człowieka w krajach trzecich ⁽⁹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 lutego 2013 r. w sprawie 22. sesji Rady Praw Człowieka ONZ ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając art. 121 ust. 3 oraz art. 97 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych oraz opinię Komisji Rozwoju (A7-0250/2014),

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0234.

⁽²⁾ Rada Unii Europejskiej 11521/13.

⁽³⁾ Rezolucja ZO ONZ A/RES/65/276.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 377 E z 7.12.2012, s. 66.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 99 E z 3.4.2012, s. 56.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 33 E z 5.2.2013, s. 165.

⁽⁷⁾ Rezolucja Rady Bezpieczeństwa ONZ S/RES/2106(2013).

⁽⁸⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0180.

⁽⁹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0394.

⁽¹⁰⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0055.

Środa, 2 kwietnia 2014 r.

- A. mając na uwadze, że zaangażowanie w skuteczny multilateralizm, w którym centralne miejsce zajmuje ONZ, stanowi nieodłączny element polityki zagranicznej UE, oparty na przekonaniu, że efektywny system wielostronny jest niezbędny do osiągnięcia wspólnych celów i stawienia czoła światowym kryzysom, wyzwaniom i zagrożeniom;
- B. mając na uwadze, że UE i państwa członkowskie mają łącznie największy wkład finansowy w system ONZ (budżet zwykły, programy i fundusze ONZ, a także budżet na rzecz utrzymania pokoju);
- C. mając na uwadze, że solidne i stabilne partnerstwo między UE a ONZ ma podstawowe znaczenie dla działań podejmowanych przez ONZ w ramach wszystkich trzech filarów – pokoju i bezpieczeństwa, praw człowieka i rozwoju – oraz dla roli UE jako podmiotu na arenie międzynarodowej;
- D. mając na uwadze, że prawa człowieka i demokracja są fundamentalnymi wartościami UE oraz zasadami i celami jej działań zewnętrznych; mając na uwadze, że poszanowanie, propagowanie i zachowanie powszechności i niepodzielności praw człowieka jest jednym z filarów jedności i integralności Europy;
- E. mając na uwadze, że w przygotowanym przez Bank Światowy sprawozdaniu pt. „Przykręcić kurek” („Turn Down the Heat”) wskazano, iż obecne ścieżki redukcji emisji prawdopodobnie doprowadzą do wzrostu temperatury o 2 °C w perspektywie 20–30 lat oraz o 4 °C do 2100 r.; mając na uwadze, że sekretarz generalny ONZ Ban Ki-moon zaprosił na szczyt klimatyczny we wrześniu 2014 r. szefów państw, którzy mają podjąć konkretne zobowiązania w zakresie dalszych działań dotyczących zmiany klimatu;
- F. mając na uwadze, że jako główny światowy darczyńca UE wspiera zarówno wzmoczone działania na rzecz dotrzymania wyznaczonego na 2015 r. terminu osiągnięcia milenijnych celów rozwoju, jak i wspólne podejście ukierunkowane na likwidację ubóstwa i zrównoważony rozwój;
- G. mając na uwadze, że priorytetowym tematem 58. sesji Komisji ds. Statusu Kobiet będą wyzwania i osiągnięcia w dążeniu do milenijnych celów rozwoju dotyczących kobiet i dziewcząt;
- H. mając na uwadze, że korupcja w sektorze publicznym i prywatnym nadal powoduje i pogłębia nierówności i dyskryminację w odniesieniu do równego korzystania z praw obywatelskich, politycznych, gospodarczych, społecznych i kulturalnych, oraz mając na uwadze, że udowodniono, iż czyny o charakterze korupcyjnym i naruszenia praw człowieka wiążą się z nadużywaniem władzy, brakiem rozliczalności oraz różnymi formami dyskryminacji;
- I. mając na uwadze, że opracowanie zasady obowiązku ochrony to ważny krok w kierunku antycypowania ludobójstwa, zbrodni wojennych, czystek etnicznych oraz zbrodni przeciwko ludzkości, zapobiegania im i reagowania na nie; mając na uwadze, że zasada ta powinna być stosowana jak najpóźniej i jak najbardziej jednolicie;
- J. mając na uwadze, że ratyfikacja obu poprawek z Kampali przez państwa oraz przyznanie Międzynarodowemu Trybunałowi Karnemu właściwości do sądenia zbrodni agresji dodatkowo przyczyni się do położenia kresu bezkarności sprawców tych zbrodni;
- K. mając na uwadze, że w sytuacjach stosowania obowiązku ochrony szczególnie ważne jest zachowanie odrębności mandatów podmiotów wojskowych i humanitarnych, aby zapewnić postrzeganie wszystkich podmiotów humanitarnych jako neutralnych i bezstronnych, a także uniknąć zagrożeń dla skuteczności dostaw pomocy;

1. występuje do Rady z następującymi zaleceniami:

Prawa człowieka, demokracja i praworządność

- a. aktywnego wspierania konkretnych działań następczych i wdrażania deklaracji z posiedzenia wysokiego szczebla w sprawie praworządności na szczeblu krajowym i międzynarodowym z dnia 24 września 2012 r. oraz przeanalizowania, na ile praworządność można powiązać z obecnymi rozważaniami nad milenijnymi celami rozwoju na okres po 2015 r.;
- b. nasilenia międzynarodowych starań na rzecz zapewnienia, aby wszystkie prawa człowieka uzgodnione w konwencjach ONZ były uznawane za powszechne, niepodzielne, współzależne i wzajemnie powiązane oraz aby poszanowanie tych praw było egzekwowane; wspierania włączenia praw człowieka i podstawowych swobód do głównego nurtu wszystkich aspektów pracy ONZ;

Środa, 2 kwietnia 2014 r.

- c. dążenia do udoskonalenia procesu powszechnego ogólnego przeglądu przez włączenie zaleceń do dwustronnych i wielostronnych rozmów z członkami ONZ, w szczególności do dialogu na temat praw człowieka; wspierania warunków umożliwiających organizacjom pozarządowym wnoszenie wkładu w powszechny ogólny przegląd praw człowieka na jego poszczególnych etapach;
- d. wspierania znacznego wkładu społeczeństwa obywatelskiego w poszczególne mechanizmy ONZ dotyczące praw człowieka, w tym w poszczególne etapy procesu powszechnego okresowego przeglądu; dostarczania wsparcia w tworzeniu potencjału instytucji ds. praw człowieka, by przeciwdziałać naciskom czy wręcz represjom, a równocześnie ścisłego monitorowania potencjalnych przypadków takich działań skierowanych przeciwko organizacjom pozarządowym i społeczeństwu obywatelskiemu;
- e. ponownego wyrażenia pełnego poparcia dla Międzynarodowego Trybunału Karnego i zachowania czujności względem wszelkich prób podważenia legitymacji, powszechności i integralności systemu statutu rzymskiego; aktywnego zaangażowania państw niebędących jeszcze stroną tego systemu z myślą o szybkim podpisaniu i ratyfikacji statutu; prowadzenia kampanii na rzecz ratyfikacji poprawek z Kampali z 2010 r. w sprawie zbrodni agresji, w tym przez wszystkie państwa członkowskie UE;
- f. aktywnego prowadzenia kampanii na rzecz ratyfikowania przez wszystkich członków ONZ konwencji ONZ przeciwko korupcji oraz konwencji ONZ przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej; wzmożenia wysiłków zmierzających do ukończenia negocjacji dotyczących kompleksowej konwencji w sprawie terroryzmu międzynarodowego; poparcia wyznaczenia specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. przestępstw finansowych, korupcji i praw człowieka;
- g. wezwania członków ZO ONZ, aby zapewnił pełną przejrzystość sprawozdawczości przedsiębiorstw oraz aby zwalczanie korupcji, prania pieniędzy, rajów podatkowych, niedozwolonych przepływów finansowych oraz szkodliwych struktur podatkowych stało się nadrzędnym priorytetem programów prac międzynarodowych instytucji ds. finansów i rozwoju;
- h. podkreślenia, że osiągnięty rozwój nie będzie rozwojem zrównoważonym bez dobrych rządów, odpowiedzialnych i demokratycznych instytucji oraz zasad praworządności; zapewnienia w związku z tym, aby w nowych ramach znalazło się wyraźne zobowiązanie do demokratycznych rządów;
- i. wspierania zapobiegania okrucieństwom i innym poważnym naruszeniom przez przekształcenie Rady Praw Człowieka ONZ z organu mogącego tylko reagować w mechanizm wczesnego ostrzegania i prewencji, by zapobiec dalszej eskalacji naruszeń praw człowieka;
- j. wprowadzenia inicjatyw tematycznych na rzecz wspierania rozliczalności za naruszanie praw człowieka oraz podejmowania odpowiednich działań ukierunkowanych na główne problemy dotyczące praw człowieka, w tym starań na rzecz zniesienia kary śmierci i ochrony praw osób podatnych na zagrożenia, takich jak dzieci, kobiety, osoby LGBTI czy ludność tubylcza;
- k. potępienia systematycznego naruszania praw człowieka w Islamskiej Republice Iranu;

Tortury

- l. ponownego podkreślenia, że należy zwalczać tortury i inne formy znęcania się, oraz priorytetowego traktowania tego problemu przez UE, zwłaszcza w odniesieniu do dzieci; odnowienia mandatu specjalnego sprawozdawcy na kolejne trzy lata oraz dopilnowania, by podjęto skuteczne działania następcze w odniesieniu do poprzednich rezolucji w sprawie tortur; wykazania się wspólnym zaangażowaniem na rzecz wyeliminowania stosowania tortur oraz na rzecz wspierania ofiar, w szczególności przez dalsze wspieranie lub, w odpowiednich przypadkach, rozpoczęcie wspierania Dobrowolnego Funduszu ONZ na rzecz Ofiar Tortur oraz funduszu specjalnego ustanowionego na mocy Protokołu fakultatywnego do Konwencji w sprawie zakazu stosowania tortur;

Kara śmierci

- m. dalszego zwalczania stosowania kary śmierci oraz stanowczego wspierania moratorium jako kroku w kierunku jej zniesienia; dalszego dążenia do zniesienia kary śmierci na całym świecie; zdecydowanego wezwania krajów, które nadal stosują karę śmierci, do opublikowania przejrzystych i dokładnych danych na temat liczby wyroków i egzekucji;

Prawa osób LGBTI

- n. wyrażenia zaniepokojenia z powodu niedawnego wzrostu liczby dyskryminujących przepisów i praktyk oraz aktów przemocy wobec osób ze względu na ich orientację seksualną i tożsamość płciową; zachęcania do ścisłego monitorowania sytuacji w Nigerii i Ugandzie, gdzie nowe przepisy poważnie zagrażają wolności mniejszości seksualnych; potwierdzenia poparcia dla dalszej pracy wysokiej komisarzy Narodów Zjednoczonych ds. praw człowieka, mającej na celu zwalczanie tych dyskryminujących przepisów i praktyk, oraz bardziej ogólnego poparcia dla pracy ONZ w tej sprawie; zalecenia aktywnego uczestnictwa w przeciwstawianiu się próbom podważenia tych praw;

Środa, 2 kwietnia 2014 r.

Uzbrojone bezzałogowe statki powietrzne

- o. wspierania międzynarodowych wysiłków na rzecz większej przejrzystości i rozliczalności w kwestii korzystania z uzbrojonych bezzałogowych statków powietrznych zgodnie z ustanowionymi międzynarodowymi ramami prawnymi, a także dalszego wspierania dochodzeń w sprawie ukierunkowanych zabójstw; dalszego wspierania dochodzeń w sprawie ukierunkowanych zabójstw oraz podjęcia działań następczych w odniesieniu do zaleceń specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. pozasądowych, doraźnych i arbitralnych egzekucji i zwalczania terroryzmu;

Pokój i bezpieczeństwo

- p. w celu wyposażenia ONZ w skuteczniejsze narzędzia deeskalacji – wspierania misji wymuszania pokoju i misji pokojowych przez dostarczanie w razie potrzeby większego wsparcia ze strony UE (technicznego, finansowego, w postaci sprzętu lub oddziałów UE);
- q. zagwarantowania, że mandaty misji pokojowych odzwierciedlają długoterminowe potrzeby w zakresie budowania państwowości i tworzenia instytucji oraz wspierania demokracji, a tym samym skupiają się na kompleksowym podejściu ukierunkowanym na głębokie przyczyny konfliktu i niestabilności państwa;
- r. współpracy przy rozszerzaniu roli i zwiększaniu zdolności organizacji regionalnych w zakresie utrzymywania pokoju, zapobiegania konfliktom, cywilnych i wojskowych operacji zarządzania kryzysowego oraz rozwiązywania konfliktów;
- s. żądania od wszystkich stron konfliktu zbrojnego pełnego przestrzegania ich zobowiązań wynikających z prawa międzynarodowego, w tym zobowiązań dotyczących swobodnego dostępu do pomocy humanitarnej;
- t. zagwarantowania, by ramy rozwoju na okres po 2015 r. wspierały trwałe pokój, odnosząc się do głównych przyczyn konfliktów w celu stworzenia warunków niezbędnych do rozwoju i korzystania z praw;
- u. skupienia się na położeniu kresu terroryzmowi, zarówno popieranemu przez państwo, jak i innego rodzaju;
- v. dopilnowania, by w 2014 r. odbyła się konferencja ONZ w sprawie ustanowienia strefy wolnej od broni masowego rażenia na Bliskim Wschodzie, której nie zorganizowano się w 2012 r. zgodnie z decyzją podjętą na konferencji przeglądowej stron Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej w 2010 r.;
- w. popierania rezolucji ZO ONZ w sprawie broni ze zubożonym uranem oraz opracowania wspólnego stanowiska UE, które lepiej odzwierciedli wielokrotne apele Parlamentu o globalne moratorium ostrożnościowe oraz o globalne porozumienie w sprawie potencjalnego ryzyka dla zdrowia osób cywilnych, kompleksowego obciążenia zarządzaniem pokonfliktowym oraz związanymi z tym kosztami finansowymi;
- x. zapewnienia, aby w zaplanowanym na 2015 r. procesie przeglądu systemu budowania pokoju ONZ wspierano zasadę obowiązku ochrony oraz rolę kobiet w budowaniu pokoju;

Obowiązek ochrony

- y. dążenia do uczynienia z obowiązku ochrony międzynarodowej normy przy jednoczesnym utrzymaniu kruchej równowagi między rolą zainteresowanych państw a rolą społeczności międzynarodowej, przy czym obowiązek ochrony powinien koncentrować się w pierwszej kolejności na zapobieganiu konfliktom, a użycie sił zbrojnych powinno być ostatecznością;
- z. zapewnienia w tym względzie, aby obowiązek zapobiegania ludobójstwu oraz masowym zbrodniom i położenia im kresu leżał przede wszystkim w gestii zainteresowanego państwa, ale by rola społeczności międzynarodowej przeważała nad powoływaniem się na suwerenność;
- aa. wspierania kluczowej koncepcji, w myśl której zapobieganie wymaga podziału odpowiedzialności między państwa zaangażowane i społeczność międzynarodową, a także współpracy między nimi;
- ab. zapewnienia – we współpracy ze wszystkimi partnerami międzynarodowymi – pełnej zgodności i spójności ewentualnego dalszego rozwoju koncepcji obowiązku ochrony z międzynarodowym prawem humanitarnym;
- ac. dążenia do włączenia ochrony ludności cywilnej do mandatu misji pokojowych prowadzonych pod auspicjami ONZ;

Środa, 2 kwietnia 2014 r.

Kobiety i dzieci

- ad. potwierdzenia swojego zaangażowania we wdrażanie rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa ⁽¹⁾, w których zauważono nieproporcjonalny wpływ wojny na kobiety, ale również ich ważną rolę w zarządzaniu konfliktem i rozwiązywaniu go oraz w budowaniu trwałego pokoju;
- ae. zdecydowanego wspierania i propagowania pełnego wdrożenia rezolucji ONZ nr 2106 w sprawie zapobiegania przemocy seksualnej podczas konfliktu oraz zapewnienia konsolidacji dalszych środków na rzecz rozliczalności i zapobiegania, środków mającym zapobiegać przestępstwom seksualnym i niegodziwemu traktowaniu w celach seksualnych, a także wsparcia dla ofiar takich czynów;
- af. priorytetowego traktowania wyeliminowania zjawiska zawierania małżeństw przez dzieci;
- ag. dopilnowania, aby kobiety były reprezentowane na wszystkich etapach procesów pokojowych i zaangażowane w dyplomację prewencyjną, wczesne ostrzeżenie oraz monitorowanie bezpieczeństwa, a także w prace komisji śledczych powoływanych po konflikcie;
- ah. dopilnowania, by skoncentrowano się na edukacji dziewcząt;
- ai. aktywnego uczestnictwa w 58. posiedzeniu Komisji ds. Statusu Kobiet, by zapobiec osłabieniu dorobku pekińskiej platformy działania ONZ w zakresie takich działań, jak zapewnianie dostępu do edukacji i zdrowia jako podstawowego prawa człowieka; zdecydowanego potępienia stosowania przemocy seksualnej wobec kobiet jako taktyki wojennej obejmującej takie zbrodnie, jak masowe gwałty, niewolnictwo seksualne, przymusowa prostytutka, prześladowania ze względu na płeć, w tym okaleczanie żeńskich narządów płciowych, handel ludźmi, wczesne i przymusowe małżeństwa, zabójstwa honorowe oraz wszelkie inne formy przemocy seksualnej porównywalnej wagi; podpisania i ratyfikowania Konwencji Rady Europy w sprawie zapobiegania i zwalczania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej;
- aj. wezwania państw członkowskich do ratyfikacji 3. protokołu fakultatywnego do Konwencji ONZ o prawach dziecka, który umożliwi dzieciom składanie skarg do Komisji;

Program rozwoju na okres po 2015 r.

- ak. uznania, że w osiągnięciu milenijnych celów rozwoju poczyniono znaczne i istotne postępy; jak najlepszego wykorzystania fazy przygotowań do zaplanowanego na wrzesień 2015 r. szczytu w sprawie programu na okres po 2015 r. w celu zapewnienia spójności i koordynacji działań państw członkowskich UE w obszarach zainteresowania oraz celów, jakie chce promować UE, co pozwoli uniknąć niespójności i niejasności wynikającej ze zbyt obszernej listy celów; podkreślenia, że trzeba szczególnie skoncentrować się na potrzebach krajów najsłabiej rozwiniętych oraz krajów dotkniętych konfliktami i krajów pokonfliktowych; zagwarantowania, aby kraje rozwijające się uznały te cele za własne;
- al. podkreślenia, że w okresie, jaki pozostał do wyznaczonego na 2015 r. terminu realizacji milenijnych celów rozwoju, należy wzmoczyć ogólnosiwiatowe wysiłki na rzecz tych celów oraz skupić się na obszarach, w których proces ten jest najbardziej opóźniony;
- am. zapewnienia, aby eliminacja ubóstwa, obok zwalczania nierówności i wspierania zrównoważonego rozwoju, bezpieczeństwa żywnościowego i równouprawnienia płci, pozostała priorytetem tych nowych wspólnych i zintegrowanych ram;
- an. dążenia do przyjęcia jednolitych, kompleksowych i zintegrowanych ram milenijnych celów rozwoju na okres po 2015 r., obejmujących jasne punkty odniesienia dotyczące kluczowych kwestii w zakresie rozwoju i stabilności; zapewnienia, aby ramy te miały charakter uniwersalny i globalny oraz wspierały dobrobyt, prawa człowieka oraz dobrostan wszystkich ludzi;
- ao. podtrzymania podejścia opartego na prawach człowieka oraz zapewnienia, aby prawa człowieka w swej powszechności stanowiły kluczowy punkt ram na okres po 2015 r.;

⁽¹⁾ Rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ S/RES/1325(2000), S/RES/1820(2008), S/RES/1888(2009), S/RES/1889(2009), S/RES/1960(2010), S/RES/2106(2013) i S/RES/2122(2013).

Środa, 2 kwietnia 2014 r.

- ap. wezwania do stosowania spójnego i kompleksowego międzynarodowego podejścia do finansowania po 2015 r., przy uwzględnieniu w przewidywalny sposób wszystkich aspektów zrównoważonego rozwoju, oraz dalszego promowania w ramach systemu ONZ, zgodnie z konkluzjami Rady z grudnia 2013 r., rozważań nad alternatywnymi źródłami finansowania i innymi środkami świadczenia pomocy, szczególnie inwestycjami prywatnymi i środkami niefinansowymi;
- aq. zapewnienia, aby nowe, ambitne cele zostały poparte równie ambitnym i innowacyjnym finansowaniem rozwoju;
- ar. ze względu na światową tendencję do osobnego rozpatrywania kwestii ochrony środowiska i kwestii rozwoju – poszukiwania nowych sposobów uniknięcia takiego rozdzielania, a także łączenia tych ściśle powiązanych ze sobą dziedzin, w tym z instytucjonalnego punktu widzenia;
- as. przypomnienia o zobowiązaniu podjętym przez kraje rozwinięte w trakcie szczytu COP16 w Cancún (2010 r.), że do 2020 r. będą co roku przekazywać 100 mld USD jako „nowe i dodatkowe” finansowanie działań związanych z potrzebami w zakresie zmiany klimatu w krajach rozwijających się; wskazania, że finansowanie to powinno zapewniać wyważony przydział środków na dostosowanie się do zmiany klimatu i łagodzenie jej skutków;

Inne

Prywatność w erze cyfrowej

- at. przyjęcia wszelkich koniecznych środków ustawodawczych i administracyjnych umożliwiających pełne wdrożenie zaleceń zawartych w rezolucji ZO ONZ ⁽¹⁾ w celu zapewnienia, aby obywatelom przysługiwały takie same prawa poza internetem i w internecie, w tym w szczególności zapewnienia przeglądu procedur, praktyk i przepisów oraz utworzenia niezależnych i skutecznych mechanizmów kontroli, z naciskiem na znaczenie ochrony danych;
- au. aktywnego wspierania przez wszystkich członków ONZ konkretnych działań następczych związanych z rezolucją w celu potwierdzenia zaangażowania UE w tę kwestię na ogólnosiwiatową skalę;

Traktat o handlu bronią

- av. aktywnego wspierania szybkiego podpisania i ratyfikowania traktatu o handlu bronią przez wszystkich członków ONZ, w tym przez wszystkie państwa członkowskie UE, w celu umożliwienia społeczności międzynarodowej skutecznego rozwiązania kwestii negatywnych skutków braku przejrzystości oraz niewłaściwie regulowanego handlu bronią konwencjonalną i amunicją oraz niebezpiecznymi technologiami, które nasilają konflikty zbrojne na świecie i są wykorzystywane do łamania praw człowieka; współpracy z innymi zainteresowanymi państwami, organizacjami regionalnymi i międzynarodowymi oraz społeczeństwem obywatelskim w celu aktywnego wspierania dalszego rozszerzania zakresu traktatu o handlu bronią;

UE w ONZ

- aw. aktywnego promowania kompleksowej reformy systemu ONZ, szczególnie Rady Bezpieczeństwa, w celu wzmocnienia jej legitymacji, przedstawicielstwa regionalnego, rozliczalności i skuteczności; dążenia do osiągnięcia długoterminowego celu UE, jakim jest uzyskanie miejsca w powiększonej Radzie Bezpieczeństwa ONZ;
- ax. zagwarantowania spójności i skuteczności UE jako podmiotu globalnego, by działać szybko, kompleksowo i jednomyślnie dzięki lepszej koordynacji stanowisk państw członkowskich oraz współpracy między ESDZ a państwami członkowskimi; w tym kontekście – zachęcenia ESDZ, szczególnie przez delegatury UE w Nowym Jorku i Genewie, do pracy nad większą spójnością działań UE;
- ay. wspierania roli parlamentów i zgromadzeń regionalnych w systemie ONZ, a także wspierania globalnego parlamentaryzmu;
- az. dalszej owocnej współpracy we wspieraniu multilateralizmu i globalnego ładu oraz podkreślenia znaczenia strategicznego partnerstwa między UE a UNDP, którego dziesięciolecie obchodzono w lutym 2014 r.;

⁽¹⁾ Rezolucja ZO ONZ A/C.3/68/L.45/Rev.1.

Środa, 2 kwietnia 2014 r.

- ba. podnoszenia świadomości faktu, że 2015 r. zostanie ogłoszony Europejskim Rokiem Rozwoju, co da bezprecedensowy bodziec do podnoszenia wiedzy mieszkańców Europy na temat globalnych wyzwań i znaczenia nowych celów rozwoju, które należy uzgodnić;

Zmiana klimatu

- bb. podkreślenia, że ogólnosiątkowe wyzwania są nadal obecne i szacuje się, że się zwiększą, oraz że w związku ze zmianą klimatu i degradacją środowiska powstaje ryzyko zniweczenia postępów w osiągnięciu milenijnych celów rozwoju; w związku z tym – intensyfikacji działań dotyczących zmiany klimatu podczas szczytu klimatycznego ONZ w 2014 r. w celu stworzenia solidnych podstaw, które przyczynią się do skutecznych negocjacji i trwałego postępu w ograniczaniu emisji i doskonaleniu strategii dostosowawczych na Ramowej konwencji ONZ w sprawie zmian klimatu w 2015 r.; dawania przykładu oraz przyjęcia ambitnych wiążących ram polityki przeciwdziałania zmianie klimatu wraz z określeniem na czas celów na potrzeby szczytu, tak aby pozytywnie wpłynąć na przebieg negocjacji;
- bc. czynnego udziału w dyskusji nad terminem „uchodźca klimatyczny”, w tym nad jego możliwą definicją prawną w prawie międzynarodowym lub w wiążącej umowie międzynarodowej;
- bd. przypomnienia o poparciu UE dla małych rozwijających się państw wyspiarskich przy okazji 3. konferencji międzynarodowej we wrześniu 2014 r.;

Syria

- be. dążenia do opracowania trwałego rozwiązania politycznego dla Syrii, które może położyć kres przemocy i wspierać demokratyczną przemianę odpowiadającą uzasadnionym aspiracjom Syryjczyków; wspierania pełnego wdrożenia wniosków z konferencji „Genewa I”, mając na uwadze znaczenie konferencji „Genewa II” jako jedyne forum dającego możliwość prowadzenia przez strony konfliktu bezpośrednich negocjacji dotyczących pokoju i przejścia do demokracji, oraz kontynuowania procesu „Genewa II”;
- bf. dążenia do zapewnienia uczestnictwa wszystkich zainteresowanych globalnych i regionalnych podmiotów w konferencji „Genewa II” przy uznaniu, że w kryzysie syryjskim decydującą rolę odgrywa wiele różnych podmiotów;
- bg. zwołania międzynarodowej konferencji w sprawie problemu uchodźców syryjskich, która dotyczyłaby przede wszystkim działań humanitarnych, ze szczególnym uwzględnieniem wsparcia dla państw przyjmujących w regionie oraz większego zaangażowania UE w dyplomatyczne działania na rzecz zażegnania konfliktu;
- bh. pilnego działania na rzecz szybkiego wdrożenia rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2139 w sprawie sytuacji humanitarnej w Syrii, by ułatwić wreszcie bezpieczny, nieograniczony i natychmiastowy dostęp do wszystkich osób w potrzebie, po obu stronach konfliktu i ponad granicami; zapewnienia w pełni przejrzystego usunięcia, przekazania i zniszczenia broni chemicznej znalezionej w Syrii;
- bi. wspierania współpracy międzynarodowej przy niszczeniu syryjskiej broni chemicznej oraz wezwania do pełnego wdrożenia decyzji Rady Wykonawczej Organizacji ds. Zakazu Broni Chemicznej z dnia 27 września 2013 r.;
- bj. wspierania wszystkich wysiłków mających na celu zapewnienie rozliczalności za przypadki naruszenia praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego w Syrii oraz czynnego popierania przekazania przez Radę Bezpieczeństwa sprawy dotyczącej sytuacji w Syrii do Międzynarodowego Trybunału Karnego;

Sudan Południowy

- bk. zachęcenia wszystkich stron do poszanowania porozumienia o zaprzestaniu działań wojennych (zawieszenia broni), podpisanego dnia 23 stycznia 2014 r., w tym przepisów, zgodnie z którymi od podmiotów konfliktu wymaga się powstrzymania się od ataków na cywilów oraz zapewnienia pracownikom organizacji humanitarnych bezpiecznego dostępu do obszarów dotkniętych konfliktem w Sudanie Południowym; podkreślenia, że porozumienie to jest jedynie pierwszym krokiem na drodze do pokoju i pojednania, przy uwzględnieniu sytuacji w Sudanie Południowym, w tym walki politycznej o przywództwo w kraju, która doprowadziła do nasilenia starć na tle etnicznym oraz do wysiedlenia ponad 650 000 ludzi;

Środa, 2 kwietnia 2014 r.

- bl. wspierania programu budowania państwowości Sudanu Południowego, jak również rzeczywistego pojednania i niewykluczającego nikogo procesu pokojowego, który zapewni trwałą stabilność; oferowania pomocy w rozwiązywaniu problemu korupcji, która pogarsza perspektywy ustanowienia wolnej i uczciwej demokracji, stabilności, zrównoważonego rozwoju i wzrostu gospodarczego;
- bm. potępienia powszechnego naruszania praw człowieka i popełniania nadużyć; przyjęcia z zadowoleniem i popierania starań specjalnego przedstawiciela UE w Rogu Afryki Alexandra Rondosa, specjalnej przedstawiciel ONZ Hilde Johnson, a także Unii Afrykańskiej, jak również zwiększenia uprawnień śledczych misji ONZ w Republice Południowego Sudanu w zakresie przestrzegania praw człowieka;
- bn. potępienia ataków na pracowników i zasoby organizacji pomocowych, ingerowania w działania pomocowe oraz rozgrabiania dostaw dokonywanego na szeroką skalę w Sudanie Południowym, które poważnie utrudniają starania o dotarcie do będącej w potrzebie ludności cywilnej;
- bo. zaapelowania o utworzenie niezależnej międzynarodowej komisji śledczej, która zbada wszystkie doniesienia o łamaniu międzynarodowego prawa praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego od czasu wybuchu konfliktu; zdecydowanego wzywania do postawienia osób odpowiedzialnych przed sądem;

Republika Środkowoafrykańska

- bp. zagwarantowania sprawnej współpracy i komplementarności międzynarodowych wysiłków koniecznych do stabilizacji Republiki Środkowoafrykańskiej oraz dążenia do przyjęcia kompleksowego podejścia do tego wielowymiarowego kryzysu; wspierania procesu transformacji politycznej oraz uczestniczenia w tworzeniu funkcjonujących instytucji demokratycznych, zdolnych do zwalczania przypadków łamania praw człowieka, do ochrony obywateli, położenia kresu przemocy i załagodzenia napięć wyznaniowych w kraju; dalszego zapewniania koniecznego wsparcia finansowego z myślą o realnym rozwoju gospodarczym; zainicjowania starań mających stanowić reakcję na bezprecedensowy kryzys humanitarny, przez dostarczenie wystarczającego wsparcia finansowego;
- bq. wspierania społeczności międzynarodowej, w szczególności Unii Afrykańskiej, ONZ i Francji oraz władz Republiki Środkowoafrykańskiej, w wysiłkach podejmowanych na rzecz stabilizacji kraju; szybkiego wdrożenia decyzji UE z dnia 20 stycznia 2014 r. o operacji sił Unii Europejskiej w Republice Środkowoafrykańskiej (EUFOR CAR) oraz przyspieszenia procedur służących rozmieszczeniu tych sił na terytorium państwa;

Konflikt izraelsko-palestyński

- br. wspierania trwającego procesu negocjacyjnego i prób znalezienia rozwiązania konfliktu przy jednoczesnym działaniu na rzecz procesu pojednania palestyńskiego w celu zjednoczenia Palestyńczyków mieszkających na Zachodnim Brzegu Jordanu, we wschodniej Jerozolimie oraz w Strefie Gazy;
 - bs. upewnienia się, że ZO ONZ we współpracy z UE i USA zapewnia wszystkie instrumenty służące zagwarantowaniu trwałości i skuteczności rozwiązania zakładającego istnienie dwóch państw w granicach z 1967 r., z Jerozolimą jako stolicą obu państw: Izraela, którego granice są bezpieczne i uznawane, oraz sąsiadującej z nim, niezależnej, demokratycznej i trwałej Palestyny współistniejących obok siebie w pokoju i poczuciu bezpieczeństwa;
2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszego zalecenia wysokiej przedstawiciel/wiceprzewodniczącej Komisji, specjalnemu przedstawicielowi UE ds. praw człowieka, Radzie oraz do wglądu Komisji.
-